

handlinger s. 533 og 541 i indeværende folketingsår.

Til nr. 4

Ændringsforslaget indebærer, at socialministeren ikke bemyndiges til at fastsætte regler, hvorefter personer, der udøver offentlig tjeneste eller hverv, skal underrette kommunen, hvis de under udøvelsen af deres tjeneste eller hverv får kendskab til en gravid kvinde med alvorlige misbrugsproblemer, der giver formodning om, at der er behov for støtte, eller til at fastsætte tilsvarende regler for andre grupper, der under udøvelsen af deres erhverv får kendskab til sådanne forhold.

Det betyder ikke, at SF ikke synes, at lægen har en central rolle i at holde kontakt til og hjælpe gravide misbrugere.

Men SF tror ikke på tvang i denne sammenhæng. Det gør de personalegrupper (læger og sundhedsplejersker), der skal udføre opgaven, heller ikke. Derfor kan konsekvensen af at indføre tvang - uanset den gode hensigt - blive, at misbrugerne kommer på endnu større afstand af behandlingssystemet.

Til nr. 5-7

Ændringsforslagene indebærer udvidelser af de i lovforslaget foreslåede tværfaglige gruppers opgaver og arbejdsområde.

Ændringsforslag nr. 5 skal sikre den tidligst mulige indsats, hvilket vil sige allerede fra graviditeten. Det er ofte muligt allerede før et barns fødsel at forudse vanskeligheder for enten barnet eller dets forældre. Den tværfaglige gruppe vil med ændringsforslaget få bedre muligheder for at sætte ind på det tidligst mulige tidspunkt med særlig støtte til barn og forældre og forebygge eller løse vanskeligheder for barnet eller den unge. Gravides og forældres behov for særlig støtte efter dette ændringsforslag relaterer sig til barnets behov, hvorfor det ikke er intentionen, at den tværfaglige gruppe skal hjælpe med behov, som ikke har eller vil få negativ indflydelse på barnet.

Ændringsforslag nr. 6 tilsigter en bredere forebyggende indsats, som også vedrører amtets ressortområde. Dette kan for eksempel være inddragelse af fødeafdelinger og praktiserende læger. Inddragelse af disse fagpersoner vil også kunne medvirke til iværksættelse af den tidligst mulige indsats over for truede børn og unge.

Ændringsforslag nr. 7 er en opfølgning på Folketingets vedtagelse om at sikre, at frontpersonalet i arbejdet med risikobørn i højere grad støttes i deres underretningspligt og involveres i sagsforløbet, når dette skønnes hensigtsmæssigt af hensyn til en helhedsorienteret indsats i forhold til de truede børn og unge, jf. vedtagelse nr. V 11, fortryk til Folketingets forhandlinger s. 533 og 541 i indeværende folketingsår.

Til nr. 8, 13-15, 17, 18, 21, 23-27 og 30

Der er alene tale om konsekvensændringer som følge af ændringsforslag nr. 12.

Til nr. 9 og 11

Ændringsforslagene ændrer lovens bestemmelse om anbringelse uden samtykke, så et barn eller en ung også kan fjernes på grund af langvarig og særlig tilknytning til anbringelsesstedet, hvis dette forhold begrundes, at der er åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade. Ændringsforslaget til ny § 42, stk. 1, nr. 5, kan anvendes, hvor et barn eller en ung allerede er anbragt uden for hjemmet med eller uden samtykke.

Det forudsættes, at det bliver præciseret for forældrene, hvordan de kan arbejde for hjemgivelse af deres barn. Hvis det antages, at hjemgivelse på kort eller langt sigt ikke er realistisk, og det derfor ikke længere giver mening at arbejde for hjemgivelse, kan der i stedet efter omstændighederne være grund til at overveje en indstilling om tvangsadoption ud fra hensynet til barnets bedste.

Til nr. 10

Ændringsforslaget har til hensigt at fastholde de eksisterende bevismæssige krav til anbringelse uden samtykke. Nogle kommuners forkerte opfattelse af lovens indhold kan ikke begrunde en svækkelse af beviskravene, jf. det menneskeretlige krav om forudsigelighed. En tydeliggørelse af, at ikke alle foranstaltninger skal være afprøvet, kan ske uden at afsvække beviskravet. Det samme gælder problemerne i sager om massiv omsorgssvigt over for helt små børn. Kommunernes problemer med tolkning af lovens bestemmelser kan for eksempel løses ved udfærdigelse af administrative forskrifter. Hertil kommer, at det gældende krav om, at det »må anses for godtgjort«, er i bedre overensstemmelse med